

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

nr. 216.771 van 8 december 2011

in de zaak A. 201.805/IX-7420

In zake : de VZW INTERUNIVERSITAIR CENTRUM VOOR
INTERDISCIPLINAIR WETENSCHAPPELIJK
ONDERZOEK (ICIWO)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Hans Rieder
kantoor houdend te 9000 Gent
Recollettenlei 39-40
bij wie woonplaats wordt gekozen
en eveneens
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sven Boullart
kantoor houdend te 9000 Gent
Kortrijksesteenweg 867

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
Regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk De Greef
kantoor houdend te 1731 Zellik
Noorderlaan 30
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 19 september 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport van 19 juli 2011, waarbij het DAC-project nr. 3027 ten gunste van de vzw Interuniversitair Centrum voor Interdisciplinair Wetenschappelijk Onderzoek, wordt stopgezet.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.
Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 december 2011.

Staatsraad Jeroen Van Nieuwenhove heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jasper D’Hooghe, die loco advocaten Sven Boullart en Hans Rieder verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Pieter Goovaerts, die loco advocaat Dirk De Greef verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 27 januari 1983 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een project in het kader van het zogenaamde derde arbeidscircuit (DAC) met als titel “socioculturele adaptatie”, voor de subsidiëring van de indienstneming van twee arbeiders en drie bedienden, op grond van het koninklijk besluit nr. 25 van 24 maart 1982 tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector. De verzoekende partij zet in de aanvraag uiteen dat zij de wetenschappelijke kennis omtrent afwijkende

symbolisaties bij individuen die onaangepast blijken aan de maatschappij, wenst aan te passen en ten dienste te stellen van de maatschappij.

3.2. Op 13 juni 1983 wordt de aanvraag ten dele goedgekeurd. Er wordt voorzien in de subsidiëring van drie betrekkingen, namelijk een opsteller, een klerk-typist en een ongeschoolde arbeider.

3.3. Op 1 maart 2010 voert de Inspectie Werk en Sociale Economie een onaangekondigde controle uit bij de verzoekende partij waarbij wordt vastgesteld dat de DAC-werknemers winstgevende en commerciële taken uitvoeren en ingeschakeld worden voor werkzaamheden die niet werden opgenomen in het aanvraagformulier.

Op 3 maart 2010 worden de drie betrokken werknemers verhoord.

3.4. In een eindverslag van 22 april 2011 van de Inspectie Werk en Sociale Economie over de voormelde controle wordt gesteld dat het takenpakket van de twee DAC-werknemers die als opsteller en als klerk-typist zijn tewerkgesteld, “onmogelijk een voltijdse en een 4/5 tewerkstelling kunnen vullen en [...] dat zij beiden taken uitvoeren die niet tot het takenpakket behoren”. Over de DAC-werknemer die als arbeider is tewerkgesteld wordt vermeld dat “hij wordt ingeschakeld om taken uit te voeren die niet werden opgenomen in het aanvraagformulier”. Er wordt voorgesteld “dit project niet langer te betoelagen en aldus over te gaan tot stopzetting van het DAC-project 3027 toegekend aan [de verzoekende partij]”.

3.5. Op 19 juli 2011 beslist de Vlaamse minister bevoegd voor Werk dat het project met de DAC-werknemers wordt stopgezet. Dit is de bestreden beslissing, die gemotiveerd is als volgt:

“Naar aanleiding van een inspectiebezoek werd vorig jaar vastgesteld dat de DAC-werknemers in bovenvermeld project, voor een groot deel van hun arbeidstijd taken uitvoeren die niet zijn goedgekeurd.

De ernst van de vaststellingen maakt een stopzetting van het project onvermijdelijk.

De stopzetting van het project gaat in 3 maanden na de ondertekening van deze beslissing.

Het spreekt voor zich dat de DAC'ers tijdens de opzegperiode enkel ingezet mogen worden voor de goedgekeurde taken.

Ingeval van afwezigheid wegens bijv. ziekte of ingeval een DAC'er eerder uit dienst gaat omdat hij een andere job gevonden heeft, mogen zij niet worden vervangen. Hun namen zullen worden doorgegeven aan de VDAB met de vraag om hen bij voorrang te begeleiden naar een andere job.

Het project wordt stopgezet wegens een inbreuk op volgende artikels uit de DAC-reglementering:

- artikel 23 van het Koninklijk Besluit nr. 25 tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector waarin wordt gesteld dat de bevoegde minister van Werk de loonlast en de daaraan verbonden sociale bijdragen geheel of gedeeltelijk kan opleggen aan de werkgever als deze de werknemers niet tewerkstelt voor taken voorzien in de goedgekeurde aanvraag;
- artikel 13 van hetzelfde Koninklijk Besluit waarin wordt gesteld dat de activiteiten die worden verricht door de DAC'ers onder de niet-commerciële sector moeten vallen.

De twee bedienden voeren hun administratieve taken voornamelijk uit ten dienste van professor Van Damme persoonlijk en zelfs ten dienste van derden. Slechts een bescheiden percentage van de werktijd wordt besteed aan taken voor de vzw ICIWO.

Een van de bedienden doet ook de telefoonpermanentie voor de firma VARTEC als het personeel daar afwezig is.

Hetzelfde geldt voor het takenpakket van de arbeider: ook hier gaat het grootste deel van de werktijd naar taken voor professor Van Damme persoonlijk en voor derden en in veel mindere mate naar taken voor ICIWO.”

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunten van de partijen

5. De verzoekende partij voert aan dat door de bestreden beslissing de tenlasteneming van het loon van de DAC-werknemers wegvalt en dat die loonlast en de eraan verbonden sociale bijdragen, die begroot kunnen worden op 59.284,92 euro per jaar, volledig worden opgelegd aan de verzoekende partij. De verzoekende partij besteedt thans ongeveer 21.500 euro per jaar aan de tewerkstelling van een halftijdse bediende en de bijstand door een zelfstandige dienstverlener. De jaarlijkse kostprijs voor de huur en het onderhoud van de hardware en software voor de thesaurus met gegevensbank bedraagt 12.500 euro. Daartegenover staan ongeveer 30.000 euro per jaar aan inkomsten. In die omstandigheden zal de verzoekende partij de DAC-werknemers moeten ontslaan indien zij zelf zou moeten instaan voor de loonlast en de sociale bijdragen. Gezien de aanzienlijke anciënniteit van deze werknemers zouden daarvoor hoge opzeggingsvergoedingen vereist zijn. Hierdoor komt de continuïteit en de werking van de verzoekende partij in het gedrang omdat zij dan terugvalt op haar halftijdse werknemer en op de zelfstandige dienstverlener, die echter allebei een ander takenpakket hebben en de taken van de DAC-werknemers niet kunnen overnemen. Zij kunnen de vereniging bijgevolg niet draaiende houden.

6. De verwerende partij repliceert dat een financieel nadeel in beginsel herstelbaar is. De verwerende partij toont niet aan met concrete boekhoudkundige stukken dat de continuïteit van haar werking in het gedrang zou komen door het wegvallen van de subsidies voor de drie DAC-werknemers. Uit de ondervragingen van de betrokken werknemers bleek dat zij voor het overgrote deel van hun tijd werden ingezet voor zaken die niets met de werking van de verzoekende partij te maken hadden. Tevens staan zij in voor het secretariaat en de telefoonpermanentie van de nv Vartec. De activiteiten van de verzoekende partij zullen niet moeten worden stopgezet door het niet langer subsidiëren van drie DAC-werknemers die in feite hoofdzakelijk andere taken uitvoeren dan die waarvoor de DAC-aanvraag was goedgekeurd. Bovendien is het moeilijk te

herstellen ernstig nadeel aan de verzoekende partij zelf te wijten, aangezien zij de DAC-werknemers inzette voor andere taken. De schorsingsprocedure kan niet worden misbruikt om zo lang mogelijk te blijven genieten van gratis arbeidskrachten voor taken waarvoor zij niet mogen worden ingezet.

Beoordeling

7. Luidens artikel 8, 3°, van het procedurereglement kort geding moet de vordering tot schorsing een uiteenzetting bevatten van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. De verzoekende partij mag zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet integendeel zeer concrete gegevens aanbrengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een dergelijk nadeel voorhanden is en het voor de verwerende partij mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen. Dit houdt in dat de verzoekende partij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen omtrent de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing veroorzaakt.

8. De verzoekende partij toont te dezen niet aan dat de stopzetting van subsidies voor de activiteiten die in de oorspronkelijke aanvraag voor DAC-subsidies worden omschreven, tot gevolg hebben dat haar voortbestaan in het gedrang komt. Ook indien wordt aangenomen dat - zoals de verzoekende partij betoogt - de activiteiten die door de DAC-werknemers werden uitgeoefend niet door andere werknemers of dienstverleners kunnen worden overgenomen, toont de verzoekende partij nog niet aan dat de staking van die activiteiten betekent dat zij geen bestaansreden meer heeft.

Evenmin toont de verzoekende partij aan dat die door middel van DAC-werknemers gesubsidieerde activiteiten, die blijkens de gegevens van

het dossier betrekking hebben op “leermoeheid in een holistisch perspectief” van die aard zijn dat ze niet kunnen worden stopgezet in afwachting van een uitspraak over het ingestelde annulatieberoep of dat ze in afwachting daarvan niet tijdelijk door de verzoekende partij zelf kunnen worden gefinancierd.

Op de terechtzitting verwijst de verzoekende partij in dat verband naar het belang van het onderhouden van de thesaurus voor leermoeheid, zonder evenwel aan te tonen dat het tijdelijk stopzetten of zelf financieren van die thesaurus op zich beschouwd een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou inhouden voor de verzoekende partij.

9. Opdat een verzoekende partij met goed gevolg een beroep kan doen op de bevoegdheid van de Raad van State om de tenuitvoerlegging van een overheidsbeslissing te schorsen omwille van een ernstig financieel nadeel dat haar voortbestaan in het gedrang zou brengen, moet zij zelf voldoende precieze, volledige en bewijskrachtige gegevens aanbrengen met betrekking tot haar financiële toestand.

In dit geval worden enkel bewijskrachtige gegevens verstrekt met betrekking tot de subsidies die de verzoekende partij ontvangt voor de betrokken DAC-werknemers en met betrekking tot de andere halftijdse werknemer. Daarnaast worden twee facturen voorgelegd die uitgaan van de bvba Fama respectievelijk de vzw Babbage Institute for Knowledge and Information Technology (BIKIT) aan de hand waarvan de verzoekende partij blijkbaar de uitgaven voor de vergoeding voor de zelfstandige dienstverlener en voor de huur en het onderhoud van de hardware en software wil staven. Uit die laatste gegevens kan echter niet worden opgemaakt of die uitgaven recurrent zijn, dan wel eenmalig.

Er wordt bovendien geen enkel bewijskrachtig gegeven voorgelegd met betrekking tot de inkomsten van de verzoekende partij. Evenmin worden boekhoudkundige gegevens of uittreksels uit jaarrekeningen voorgelegd waaruit de Raad van State kan opmaken wat de volledige financiële toestand van

de verzoekende partij is en wat bijgevolg de werkelijke impact is van de bestreden beslissing op die financiële toestand.

10. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 8 december 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Jeroen Van Nieuwenhove,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Jeroen Van Nieuwenhove